Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
E. SHARPSTON
представено на 10 декември 2015 година[1]

Дело C-472/14

Canadian Oil Company Sweden AB
Anders Rantén
срещу
Riksåklagaren

(Преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen (Върховен съд, Швеция)

„Регистрация, оценка, разрешаване и ограничаване на химикали (REACH) — Обхват на хармонизацията — Регистрация на химични вещества в Европейската агенция по химикали преди пускането им на пазара — Паралелно задължение за регистриране на химически продукти, които са произведени или внесени в държава членка в рамките на стопанска дейност — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Количествено ограничение върху вноса — Обосноваване — Защита на живота и здравето на човека и околната среда — Пропорционалност“

1. С преюдициалното си запитване до Съда Högsta domstolen (Върховният съд на Швеция; наричан по-нататък „запитващата юрисдикция“) иска насоки по въпроса дали предвиденото в Регламента REACH[2] изискване за нотификация на химични вещества за регистрация, от една страна, и разпоредбите на Договора, гарантиращи свободното движение на стоки, от друга, допускат държави членки да въведат на национално равнище сходно изискване за нотификация и регистрация на такива вещества. До каква степен Регламентът REACH хармонизира нотификацията и регистрацията на химични вещества и каква свобода е предоставена на държавите членки да провеждат собствените си политики в областта на производството, пускането на пазара или употребата на химични продукти?

1 — Език на оригиналния текст: английски.

2 — Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 2010 г., стр. 89). Към момента на настъпване на фактите по главното производство приложимата редакция на Регламента REACH е тази, последно изменена с Регламент (ЕО) № 552/2009 на Комисията от 22 юни 2009 г. (ОВ L 164, стр. 7).

Правна уредба

Право на Европейския съюз

2. Съгласно член 34 ДФЕС „[к]оличествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект се забраняват между държавите членки“. Член 36 ДФЕС предвижда, че държавите членки могат да налагат пропорционални ограничения на движението на стоки, ако се основават на определени позволени съображения, включително за закрила на здравето и живота на хората и животните.

3. В преамбюла на Регламента REACH се съдържат следните релевантни съображения:

„[…]

(16) Настоящият регламент установява специфични отговорности и задължения на производители, вносители и потребители надолу по веригата на вещества в самостоятелен вид, в смеси и в изделия. […]

[…]

(19) […] разпоредбите за регистрация следва да изискват производителите и вносителите да изготвят информация за веществата, които произвеждат или внасят, да използват тази информация за оценка на рисковете, свързан[и] с тези вещества, и да разработят и препоръчат подходящи мерки за управление на риска. За да се гарантира, че те действително изпълняват тези задължения, както и за по-голяма прозрачност, регистрацията изисква от тях да представят в [Европейската агенция по химикали][3] досие, съдържащо цялата информация. Регистрираните вещества ще могат да се разпространяват на вътрешния пазар.

(20) […] Ако Агенцията съвместно с държавите членки реши, че има основание да се смята, че дадено вещество представлява риск за здравето на човека или околната среда, Агенцията, разчитайки на държавите членки, следва да осигури оценката на веществото след включването му в подробния план за действие на Общността за оценка на вещества.

(21) Въпреки че информацията за веществата следва да се използва на първо място от производителите и вносителите за управление на рисковете, произтичащи от техните вещества, тя може да бъде използвана за започване на процедури за разрешаване или ограничаване по смисъла на настоящия регламент или процедури за управление на риска по смисъла на друго законодателство на Общността. Следователно, информацията следва да бъде достъпна за съответните компетентни органи и може да бъде използвана от тях за целите на подобни процедури.

[…]

(44) С цел да се осигури хармонизирана, опростена система всички регистрации следва да бъдат представени на Агенцията. […]

[…]

3 — По-нататък в текста ще я наричам „Агенцията“.

(103) Чрез Комитет на държавите членки, Агенцията следва да се стреми да достига до споразумение между компетентните органи на държавите членки по отношение на определени теми, които изискват хармонизиран подход.

[…]

(105) В светлината на нарастващата отговорност на физическите и юридическите лица за гарантиране на безопасна употреба на химикалите, изпълнението на законодателството следва да бъде засилено. По тази причина Агенцията следва да предостави Форум за държавите членки за обмяна на информация и за координиране на техните действия, свързани с прилагането на законодателството по химикали. […]

[…]

(119) Освен участието им в прилагането на законодателството на Общността, компетентните органи на държавите членки следва поради близостта им до заинтересованите страни в самите държави членки да играят роля в обмена на информация за рисковете от вещества и задълженията на физическите и юридическите лица съгласно законодателството по химикалите. В същото време е необходимо близко сътрудничество между Агенцията, Комисията и компетентните органи от държавите членки за гарантиране на съгласуваност и ефективност на глобалния комуникационен процес.

[…]“.

4. В член 1, параграф 1 от Регламента REACH се посочва, че целта на Регламента е да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар и в същото време подобряване конкурентоспособността и иновацията. Член 1, параграф 2 гласи, че Регламентът REACH установява разпоредби за вещества и смеси, които се прилагат за производството, пускането на пазара или употребата на такива вещества в самостоятелен вид, в смеси или в изделия, както и при пускането на пазара на смеси. Съгласно член 1, параграф 3 Регламентът REACH се основава на принципа, че производителите, вносителите и потребителите надолу по веригата са длъжни да произвеждат, пускат на пазара или употребяват тези вещества, така че да няма неблагоприятно въздействие върху здравето на човека или околната среда.

5. Член 3 съдържа следните определения:

„1. Вещество: означава химичен елемент и неговите съединения в естествено състояние или получени чрез всеки производствен процес, включително всяка добавка, необходима за запазване на неговата стабилност и всеки примес, извлечен от използвания процес, с изключение на всеки разтворител, който може да бъде отделен, без да се засяга стабилността на веществото или да се променя неговият състав;

2. Смес: означава смес или разтвор, съставен от две или повече вещества;

3. Изделие: означава предмет, на който по време на производството му е дадена специална форма, повърхност или дизайн, които определят неговите функции в по-голяма степен от неговия химичен състав;

[…]

13. Потребител надолу по веригата: означава физическо или юридическо лице, установено в Общността, различно от производителя или вносителя, което употребява вещество, в самостоятелен вид или в смес при извършването на неговите производствени или професионални дейности. Дистрибуторът или крайният потребител не са потребители надолу по веригата. […]

[…]

37. Сценарий на експозиция: означава съвкупността от условия, включително работни условия и мерки за управление на риска, които описват как веществото е произведено или употребено по време на жизнения му цикъл и как производителят или вносителят контролират или препоръчват на потребителите надолу по веригата да контролират експозицията на хората и околната среда. Тези сценарии на експозиция могат да обхващат един определен процес или употреба или няколко процеса или употреби, ако е подходящо;

[…]“.

6. Член 5 („Няма данни, няма пазар“), който се съдържа в дял II („Регистрация на вещества“), предвижда: „В съответствие с разпоредбите на членове 6, 7, 21 и 23, вещества в самостоятелен вид, в смеси или в изделия не се произвеждат в Общността или не се пускат на пазара, освен ако те са регистрирани в съответствие с разпоредбите на настоящия дял, когато това се изисква“.

7. Съгласно член 6, параграф 1 всеки производител или вносител на вещество в самостоятелен вид или в една или повече смес(и) в количества от 1 тон или повече на година е длъжен да подава регистрация в Агенцията, освен в случаите, в които Регламентът REACH предвижда друго. По същия начин съгласно член 7, параграф 1 всеки производител или вносител на изделия подава регистрация в Агенцията за всяко вещество, съдържащо се в тези изделия, ако веществото присъства в тези изделия в количества общо над 1 тон за производител или вносител на година и се очаква веществото да се отдели при нормални или предвидими условия на употреба.

8. В съответствие с член 10, буква а) всяка такава регистрация трябва да се придружава от техническо досие, включващо по-специално идентичността на производителя/ите или вносителя/ите, наименованието на веществото, информация за производството и употребата/ите на веществото (представяща всяка идентифицирана от регистранта употреба/и), класификацията и етикетирането на веществото, и указания за безопасна употреба на веществото; подробни изисквания за информацията, която следва да съдържа техническото досие, се намират в приложения VI—XI към Регламента REACH. Съгласно член 10, буква б) нотификацията до Агенцията трябва да се придружава и от доклад за безопасност на химичното вещество.

9. Член 37, параграф 4, първа алинея предвижда, че потребител надолу по веригата на вещество в самостоятелен вид или в смес трябва да изготви доклад за безопасност на химичното вещество за всяка употреба извън условията, описани в сценария на експозиция или, ако е уместно, категорията на употреба и на експозиция, които са му предоставени в информационния лист за безопасност, или за всяка непрепоръчителна употреба, за която е предупреден от доставчика. Съгласно член 38, параграфи 1 и 2 потребителят надолу по веригата в такъв случай трябва, преди започване или продължаване на определена употреба на вещество, което е било регистрирано от доставчик нагоре по веригата в съответствие с член 6,

да докладва в Агенцията информация по-специално за неговата идентичност и данни за контакт, регистрационния номер на веществото(ата), ако е налице, наименованието на веществото(ата), идентичността на производителя(ите) или вносителя(ите), или друг доставчик, и кратко общо описание на употребата(ите) и на условията на употребата(ите).

10. По принцип член 56, параграф 1 обуславя пускането на пазара на изброени в приложение XIV вещества от разрешение от Комисията. Параграф 2 от посочения член гласи по същество, че потребител надолу по веригата може да употребява подлежащо на разрешение вещество, без да подава заявление за друго разрешение, при условие че употребата съответства на условията в издаденото разрешение на доставчик нагоре по веригата за тази употреба. В член 57 се изброяват категориите вещества, които могат да бъдат включени в приложение XIV. Тези категории включват вещества, отговарящи на критериите за класификация като канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията [4]. В член 59 се установява процедурата за изготвянето на списък с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV. Съгласно член 59, параграф 3 всяка държава членка може да изготви досие в съответствие с приложение XV за вещества, които по нейно становище отговарят на критериите, установени в член 57, и да го препрати към Агенцията [5].

11. Член 67, параграф 1 предвижда, че вещество в самостоятелен вид, в смес или в изделие, за което в приложение XVII се съдържа ограничение, по принцип не може да бъде произвеждано, пускано на пазара или употребявано, освен ако не отговаря на изискванията на това ограничение. Член 68, параграф 1 предвижда: „При наличие на неприемлив риск за здравето на човека или околната среда, произтичащ от производството, употребата или пускането на пазара на вещества, който изисква предприемането на мерки на равнище на Общността, приложение XVII се изменя […] чрез приемането на нови ограничения или изменението на съществуващи ограничения […]“. Съгласно член 69, параграф 4, ако дадена държава членка счита, че производството, пускането на пазара или употребата на определено вещество в самостоятелен вид, в смес, или в изделие, представлява риск за здравето на човека или околната среда, който не е адекватно контролиран и трябва да бъдат предприети действия на равнището на Общността, тя подава в Агенцията досие, което отговаря на изискванията на приложение XV, с цел да се започне процесът на ограничаване.

12. Съгласно член 76, параграф 1, буква д) структурата на Агенцията включва Комитет на държавите членки, който е отговорен за разрешаване на потенциални различия в становища по проекторешения, предложени от Агенцията или от държавите членки и предложения за идентифициране на вещества, пораждащи сериозно безпокойство.

13. Член 125 изисква държавите членки „да поддържат система за официален контрол и други дейности, подходящи според обстоятелствата“. Член 117 във връзка с член 127 изисква на всеки пет години държавите членки да представят на Комисията доклад за действието на Регламента REACH на съответните им територии, включвайки раздели за оценка и изпълнение, които обхващат резултатите от проведените през предходния период на докладване официални проверки.

4 — Тази класификация се съдържа в Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 година за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ 196, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 1, стр. 23).

5 — В приложение XV се посочва, че такова предложение трябва да съдържа по-специално идентичността на разглежданото(ите) вещество(а), наличната информация за употребата и експозицията и информацията за алтернативните вещества и техники.

14. Член 128 гласи следното:

„1. При спазване на параграф 2 държавите членки не забраняват, ограничават или спират производството, вноса, пускането на пазара или употребата на дадено вещество, в самостоятелен вид, в смес или в изделие, попадащо в обхвата на настоящия регламент, когато отговаря на изискванията на настоящия регламент и, когато е уместно, [на] актове на Общността, приети за прилагането на настоящия регламент.

2. Нищо в настоящия регламент не пречи държавите членки да поддържат или въвеждат национални правила за защита на работниците, здравето на човека и околната среда, като ги прилага[т] в случаи, когато настоящият регламент не хармонизира изискванията за производство, пускане на пазара или употреба“.

Шведската правна уредба

15. Съгласно член 14, параграф 12 от Кодекса за околната среда (Miljöbalken) химичните продукти, които се произвеждат или внасят в Швеция в рамките на стопанска дейност, трябва да бъдат вписани в регистър (наричан по-нататък „шведският регистър на стоките“), който се поддържа от компетентния национален орган. В член 14, параграф 2, алинея 1 от Кодекса за околната среда химичен продукт се определя като химично вещество или смес, които не са стока.

16. Лице, което умишлено или по непредпазливост наруши задължението за нотифициране за регистрация по член 14, параграф 12, е виновно за възпрепятстване на екологичния контрол и поради това съгласно член 29, параграф 5, алинея 5 от Кодекса за околната среда се наказва с глоба или лишаване от свобода до две години.

17. Правителството привежда в изпълнение член 14, параграф 12 от Кодекса за околната среда с Наредба за химичните продукти и биотехнологичните организми (Förordningen om kemiska produkter och biotekniska organismer; наричана по-нататък „Наредбата“). По същество наредбата изисква лице, което в рамките на стопанска дейност произвежда в Швеция годишно 100 kg или повече химичен продукт или внася в тази държава членка такива количества от продукта, да нотифицира това производство или внос в Националния инспекторат по химичните вещества (Kemikalieinspektionen) (наричан по-нататък „Инспекторатът по химичните вещества“) [6].

18. Съгласно член 3, параграф 4 от Правилника на Инспектората по химичните вещества относно химичните продукти и биотехнологичните организми (Föreskrifter om kemiska produkter och biotechniska organismer; наричан по-нататък „Правилникът на Инспектората по химичните вещества“) информацията, която следва да бъде нотифицирана, включва по-специално: i) името, адреса и телефонния номер на лицето, което трябва да извърши нотифицирането, ii) наименованието на продукта и, когато е приложимо, общото наименование, iii) статистическия номер на продукта, iv) отбелязване дали лицето, което е задължено да извърши нотифицирането, е производител или вносител на продукта от вътрешния пазар или от трета страна, v) дали на продукта е дадено ново търговско наименование, ново наименование на продукта или ново общо наименование на продукта, vi) дали продуктът е предназначен да бъде достъпен за потребителите за лична употреба, vii) първичното приложение на продукта или, когато се използва като съставка в производството като изходен продукт: предполагаемия процент на дистрибуция на продукта за използване в не повече от три различни области на стопанска дейност, viii) за продукти, изнасяни от лицето, което е задължено

6 — В акта за преюдициално запитване това правило се споменава единствено във връзка с вноса на химични продукти в Швеция. От представените от Швеция и Комисията писмени становища обаче изглежда, че то се прилага и за производството на химични продукти.

да извърши нотифицирането: приблизителния процент на износа, ix) функцията на продукта, x) наименованието на веществото и концентрацията на всички включени вещества, които са били класифицирани по-специално като канцерогенни, мутагенни, токсични за репродукция или сенсибилизиращи, xi) за някои бои и лакове, както и за някои продукти за пребоядисване на автомобили: подкатегорията, към която спада веществото и концентрацията на летливи органични компоненти в g/l в готовия за употреба продукт, и xii) кои вещества в продукта са консерванти и концентрацията на всяко такова вещество.

19. Правилникът на Инспектората по химичните вещества изисква да се предоставят името, адресът и телефонният номер на задълженото за нотифицирането лице възможно най-скоро и най-късно към момента на започването на дейността. Останалата информация трябва да бъде подадена на Инспектората по химичните вещества най-късно до 28 февруари през календарната година, която следва възникването на задължението за нотифициране по отношение на продукта.

Факти, производство и преюдициални въпроси

20. На 24 април 2013 г. Hovrätten över Skåne och Blekinge (Апелативен съд за Сконе и Блекинге, наричан по-нататък „Hovrätten“) признава г-н Anders Rantén за виновен за възпрепятстване на екологичния контрол съгласно член 29, параграф 5, алинея 5 от Кодекса за околната среда. Г-н Rantén не е нотифицирал Инспектората по химичните вещества до 28 февруари 2010 г., че Canadian Oil Company Sweden AB (наричано по-нататък „Canadian Oil“) е внесло 392 тона химични продукти в Швеция през 2009 г.[7] Тъй като г-н Rantén е отговорното за този внос лице, Hovrätten му налага глоба в размер на 100 SEK на ден за 60 дни[8]. Освен това Hovrätten налага на Canadian Oil имуществена санкция в размер на 200 000 SEK[9].

21. В главното производство е безспорно, че Canadian Oil е внесло тези химикали в Швеция в съответствие с изискванията за регистрация съгласно Регламента REACH.

22. Г-н Rantén и Canadian Oil подават жалба срещу решението на Hovrätten пред запитващата юрисдикция, която спира производството и отправя следните преюдициални въпроси:

„1. Противоречи ли на [Регламента REACH] обстоятелството, че лице, което в рамките на стопанската си дейност извършва внос на химичен продукт в Швеция — по отношение на който е налице задължение за нотифициране по REACH — трябва в съответствие с шведското законодателство да извърши нотификация и пред Инспектората по химичните вещества с оглед регистрацията в шведския регистър на стоките?

2. Ако отговорът на въпрос 1 е отрицателен, противоречи ли задължението за нотифициране по шведското право на член 34 ДФЕС, като се имат предвид изключенията в член 36 ДФЕС?“.

23. Жалбоподателите в главното производство представят съвсем кратки писмени становища, в които по същество посочват, че поддържат всички изложени пред запитващата юрисдикция доводи. Писмени становища представят също датското, финландското, норвежкото и шведското правителство, както и Европейската комисия. В съдебното заседание от 10 септември 2015 г. жалбоподателите в главното производство, норвежкото и шведското правителство, както и Комисията излагат устни становища.

7 — Видно от националната преписка, предоставена на Съда, Canadian Oil внася химични продукти от други държави — членки на ЕС.

8 — Това прави общо около 640 EUR по обменния курс, приложим към момента на изготвяне на заключението.

9 — Това е приблизително 21 300 EUR по обменния курс, приложим към момента на изготвяне на заключението.

Анализ

Предварителни бележки

24. От главното производство е видно, че е налице известно припокриване между разглежданото в това производство национално изискване за нотификация и регистрация и изискването за нотификация и регистрация по Регламента REACH[10]. С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали последното изискване предоставя свобода на държавите членки да изискват допълнителна нотификация и регистрация на химични продукти.

25. Този въпрос е съсредоточен върху *вноса* на химични продукти в Швеция. Той се поставя по идентичен начин и по отношение на *производството* на химични продукти в тази държава членка. Както вносът, така и производството са предмет на разглежданото в главното производство допълнително изискване за нотификация и регистрация[11]. Следователно съображенията ми по първия въпрос са приложими и за производството на химични продукти. За разлика от това, вторият въпрос се отнася конкретно до пречката, която изискването за нотифициране на химични продукти с оглед на регистрацията им в шведския регистър на стоките може да създава за свободното движение на стоки, доколкото това изискване се прилага за внесени в Швеция от други държави членки химични продукти.

26. На следващо място, безспорно е, че наложените на г-н Rantén и Canadian Oil глоби могат да бъдат потвърдени в главното производство единствено ако разглежданото изискване за нотификация и регистрация е в съответствие с Регламента REACH и с членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС.

27. В съдебното заседание жалбоподателите в главното производство отделят внимание на въпроса за таксите, които Швеция изглежда изисква за производството или вноса на химични продукти. Те твърдят по същество, че тези такси, които се изчисляват въз основа на регистрираните в шведския регистър на стоките количества, не са свързани с действителните разходи, понасяни от компетентните органи за наблюдение върху химичните продукти, и доколкото се начисляват върху вноса на химични продукти в Швеция, възпрепятстват свободното движение във вътрешния пазар. Canadian Oil добавя, че тези такси са тежко бреме за малките и средните предприятия и поради това са несъвместими с целта, отразена в съображение 8 от Регламента REACH[12].

28. Настоящото преюдициално запитване обаче се отнася изключително до въпроса дали правото на ЕС допуска държава членка да изисква от лица, които в рамките на стопанска дейност внасят химичен продукт в тази държава членка, да го нотифицират на национален орган с оглед на регистрация в регистър на химичните продукти. Запитващата юрисдикция не иска указания дали начисляваните върху внасяни в Швеция химични продукти такси са съвместими с правото на ЕС[13].

10 — За по-подробно сравнение на обхвата на двете изисквания вж. точки 41—44 по-долу.

11 — Член 14, параграф 12 от Кодекса за околната среда.

12 — Съгласно това съображение „[с]пециално внимание следва да бъде обърнато на възможното влияние на регламента върху малките и средните предприятия (МСП) и необходимостта да се избегне всякакъв вид дискриминация спрямо тях“.

13 — По разбираеми съображения следователно запитващата юрисдикция не предоставя информация за правното основание на тези такси, за размера или начина на изчисляването им. Тя само се позовава на констатацията на Hovrätten, че разглежданият в главното производство регистър на стоките се използва по-специално като основа за фактуриране на таксите за химикали, с които се финансира наблюдението (точка 25 от акта за преюдициално запитване).

29. Накрая, отговорът на Съда на отправените въпроси ще бъде от особено значение за Дания, Финландия и Норвегия[14], където съществуват регистри на химичните продукти, които са сравними с шведския регистър на стоките и обменят информация в базата данни SPIN (вещества в смеси в скандинавските страни)[15].

Допуска ли Регламентът REACH държава членка да изисква внесени на нейната територия химични продукти да бъдат нотифицирани с оглед на регистрация в регистър на химичните продукти, въпреки че за тези продукти вече има изискване за нотификация и регистрация съгласно посочения регламент (първи преюдициален въпрос)?

30. Първият преюдициален въпрос се отнася по същество до тълкуването на член 128 от Регламента REACH. Член 128, параграф 1 по принцип не допуска държавите членки да забраняват, ограничават или възпрепятстват движението на вещества, които попадат в обхвата на Регламента и отговарят на изискванията му. Това означава по-специално че вещества, които са предмет на изискването за нотификация и регистрация по Регламента REACH (като внесените в Швеция 392 тона химични вещества, разглеждани в главното производство), по принцип могат да се разпространяват на вътрешния пазар след регистрация в регистъра на ЕС[16].

31. Съгласно уводното изречение на член 128, параграф 1 обаче това правило се прилага „[п]ри спазване на параграф 2“. Последната разпоредба посочва, че държавите членки са свободни да поддържат или въвеждат национални правила за защита на работниците, здравето на човека и околната среда в случаи, когато посоченият регламент не хармонизира изискванията за производство, пускане на пазара или употреба на химични вещества.

32. В първоначалното предложение на Комисията не фигурираше член 128, параграф 2[17]. В резултат на обсъжданията в рамките на Съвета обаче „беше подчертана отново важността от поддържането на национален капацитет за отговор на предизвикателствата и поддържането на капацитет за оценка на вещества, които могат да представляват риск за здравето и/или околната среда“[18]. Поради това мнозинството в Съвета подкрепи включването на тази допълнителна разпоредба[19], която потвърждава, че Регламентът REACH хармонизира изискванията за производство, пускане на пазара или употреба само в определени хипотези[20].

14 — Регламентът REACH се прилага в Норвегия по силата на Решение № 25/2008 на Съвместния комитет на ЕИП от 14 март 2008 година за изменение на приложение II (Технически наредби, стандарти, изпитвания и сертифициране) към Споразумението за ЕИП (ОВ L 182, 2008 г., стр. 11).

15 — Справка с базата данни може да бъде направена в интернет на следния адрес: http://195.215.202.233/DotNetNuke/default.aspx

16 — Съображение 19. Възможно е да има допълнителни условия, които трябва да се изпълнят, преди дадено вещество да започне да се разпространява на вътрешния пазар (вж. по-специално член 56, параграф 1 и член 67, параграф 1 от Регламента REACH).

17 — Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали и за изменение на Директива 1999/45/ЕО и Регламент (ЕО) за устойчивите органични замърсители, COM(2003) 644 окончателен. Член 125 от предложението съдържа само съществената част от текста, който бе приет като член 128, параграф 1 от Регламента REACH.

18 — Прессъобщение за 2665-ото заседание на Съвета „Конкурентоспособност (вътрешен пазар, промишленост и научни изследвания)“, проведено в Люксембург на 6 и 7 юни 2005 г., C/05/133, стр. 9.

19 — Общи насоки на Генералния секретариат на Съвета относно Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали и за изменение на Директива 1999/45/ЕО и Регламент (ЕО) за устойчивите органични замърсители, и относно Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 67/548/ЕИО на Съвета с оглед адаптирането ѝ към Регламент (ЕО) на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали, Документ на Съвета 15472/05, 8 декември 2005 г., стр. 6.

20 — Вж. в този смисъл решение Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri (C-358/11, EU:C:2013:142, т. 33).

33. Всъщност член 128, параграф 2 съдържа две условия. Първо, гъвкавостта, която той предоставя на държавите членки, се ограничава до случаи, при които Регламентът REACH *не* хармонизира изискванията за производство, пускане на пазара или употреба на химични вещества[21]. Второ, приетите на това основание национални мерки трябва да са насочени към защитата на работниците, здравето на човека или околната среда.

34. Разглежданото в главното производство национално изискване за нотификация и регистрация в крайна сметка има за цел да защити здравето на човека и околната среда[22]. Така същественият въпрос тук вече е дали разпоредбите на Регламента REACH, изискващи нотификация и регистрация на химични вещества, водят до степен на хармонизация, която не допуска такова национално изискване.

35. Както Съдът неотдавна постанови, Регламентът REACH установява интегрирана система за контрол на химичните вещества, която включва тяхната регистрация, оценка, разрешаване и евентуално ограничаване на употребата им[23]. Основните принципи, които ръководят тези елементи, са посочени от Комисията в уводната част на предложението ѝ, където описва системата REACH като включваща: първо, регистрацията (за която промишлеността следва да набави съответната информация за веществата, които произвежда, и да използва тази информация, за да гарантира безопасно управление на посочените вещества); след това, оценката (която позволява да се провери, че промишлеността спазва задълженията си) и разрешаването за веществата, пораждащи сериозно безпокойство (ако рисковете, свързани с използването, се контролират адекватно, ако социално-икономическите ползи надхвърлят рисковете и ако не съществуват алтернативни вещества или технологии като друго подходящо решение); и на последно място, процедурата по ограничаване (предлагаща защитна мрежа, която позволява да се управляват рисковете, които не са обхванати по подходящ начин от другите разпоредби на системата REACH)[24].

36. В съответствие с тези цели Регламентът REACH възлага отговорността за анализ на химичните вещества на промишлеността. За тази цел той създава различни механизми за предоставяне на информация, по цялата верига на доставки, за идентификацията на всички опасни свойства и управлението на риска, за да се предотвратят неблагоприятните въздействия върху здравето на човека и околната среда[25]. Така от производителите и вносителите се изисква по-специално да изготвят информация за веществата, които произвеждат или внасят, да използват тази информация за оценка на рисковете, свързана с тези вещества, и да разработят и препоръчат подходящи мерки за управление на риска[26]. Съответните вещества могат да бъдат произвеждани или пускани на пазара в Европейския съюз (принцип „Няма данни, няма пазар“) само след като производителите или вносителите представят тази информация на Агенцията за регистрация.

37. В този контекст сега ще разгледам въпроса дали Регламентът REACH допуска национално изискване за нотификация и регистрация като разглежданото в главното производство, като се имат предвид целите на Регламента и произтичащата степен на хармонизация, която той достига.

21 — Напротив, държавите членки могат да приемат предпазни мерки, отклоняващи се от хармонизираните правила, само при строгите процесуални и материалноправни условия, определени в член 129 от Регламента REACH.

22 — Вж. и точка 40 по-долу относно тези цели.

23 — Решение FCD и FMB (C-106/14, EU:C:2015:576, т. 32).

24 — Решение FCD и FMB (C-106/14, EU:C:2015:576, т. 32).

25 — Решение FCD и FMB (C-106/14, EU:C:2015:576, т. 33).

26 — Съображение 19 от Регламента REACH.

38. В решение Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri [27] Съдът изяснява степента, до която Регламентът REACH хармонизира *ограничения* на употребата на вещества. Съдът приема, че „производството, пускането на пазара или използването на вещество, посочено в член 67, параграф 1 от Регламента REACH, не може да бъде предмет на други условия освен на тези, определени в същия, и които условия, както произтича от разпоредбите на член 68, параграф 1 и член 69 от този регламент, налагат предприемане на „мерки на равнище на Общността“ [28]. Следователно по принцип приемането на изисквания, различни от определените в Регламента REACH, се счита за несъвместимо с целите на посочения регламент, и по-специално с членове 67 и 128 [29]. Според мен е логично същите съображения да се приложат по отношение на разрешаването на вещества. Прилагането на допълнително разрешаване на национално равнище по отношение на надлежно разрешени от Комисията вещества определено би подронило интегрираната система за разрешаване, установена от Регламента REACH, и — в по-широк план — залегналия в член 128, параграф 1 принцип, че вещества, които отговарят на изискванията на този регламент, могат да се разпространяват в рамките на вътрешния пазар [30].

39. По мое мнение обаче съображенията на Съда във връзка със степента на хармонизация, достигната от Регламента REACH по отношение на *ограниченията* (и всъщност *разрешителните*), не могат да се приложат към настоящия случай, който е свързан със степента на хармонизация по отношение на *регистрацията* на вещества. Разглежданото в главното производство изискване за нотификация и регистрация не е предварително условие за пускането на химичен продукт на шведския пазар. По-специално от член 4 от Правилника на Инспектората по химичните вещества следва, че това изискване е по-скоро формалност, която произтича или от производството, или от вноса на химични продукти. Освен това представените на Съда материали сочат, че неспазването на това изискване не прави търговията с тези продукти незаконна. Вследствие на такова неспазване се налагат глоби или лишаване от свобода на лицата, които не са изпълнили задължението си за нотифициране [31].

40. На следващо място, шведският регистър на стоките има за цел да осигури общ преглед на химичните продукти (т.е. химични вещества и смеси на химични вещества, които не са стока) [32], които са произведени или внесени в Швеция в рамките на стопанска дейност, и на употребата, за която са предназначени. Този общ преглед има различни функции [33]. Първо, той се използва като база данни от Инспектората по химичните вещества и други органи за наблюдение на химичните продукти. Базата данни осигурява на тези органи полезна информация за икономическите оператори и продуктите, които те произвеждат или внасят, преди извършването на проверка. По този начин тя помага на органите да подберат инсталациите, които трябва да бъдат проверени въз основа на оценка на риска. В съдебното заседание сред органите, които използват базата данни, освен Инспектората по химичните вещества шведското правителство посочва токсикологични центрове, противопожарни служби (които може да се нуждаят от информация например за това какви химикали е имало на дадено местопроизшествие), органи, които отговарят за проверката на съоръженията със специално предназначение, и местни органи. Второ, информацията в шведския регистър на стоките служи като основа за изчисляване на таксите върху химикалите, предназначени да финансират наблюдението на химичните продукти. Трето, шведският регистър на стоките улеснява изготвянето на статистики, включително официални статистики относно употребата и

27 — C-358/11, EU:C:2013:142.

28 — Решение Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri (C-358/11, EU:C:2013:142, т. 35).

29 — Решение Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri (C-358/11, EU:C:2013:142, т. 37 и 38 и цитираната съдебна практика).

30 — Такова допълнително разрешаване може да се подкрепи единствено в съответствие с предпазната клауза в член 129 от Регламента REACH.

31 — Вж. точка 16 по-горе.

32 — Член 14, параграф 2, алинея 1 от Кодекса за околната среда.

33 — По този въпрос становищата на шведското правителство и на Комисията са в съответствие с обобщението на констатациите на Hovrätten, изложени в акта за преюдициално запитване, които запитващата юрисдикция не оспорва.

продажбата на химикали, и дава възможност за анализ на тенденциите. На последно място, компетентните национални органи използват шведския регистър на стоките при изготвяне на политиката в областта на околната среда, включително политиката на равнище на Съюза, както и при изследвания.

41. Тези цели и свързаната с тях необходимост от общ преглед на химичните продукти, които са произведени или внесени в Швеция в рамките на стопанска дейност, включително точното им местоположение в тази държава членка, обясняват значителните различия между шведския регистър на стоките и регистъра на ЕС, що се отнася до тяхното приложно поле и подробната информация, която съдържат.

42. Регистрацията по Регламента REACH се отнася до производството или пускането на пазара на вещества в Европейския съюз като цяло, в съответствие с целта за създаване на интегрирана система на равнище ЕС[34]. Тази регистрация изисква промишлеността да получи съответна информация за веществата и да използва тези данни за безопасното им управление. Той обаче не осигурява общ поглед върху производството или пускането на пазара на вещества във всяка отделна държава членка.

43. Следователно няма съмнение, че Регламентът REACH по принцип не изисква регистрация на вещества от потребители надолу по веригата[35]. Потребителят надолу по веригата трябва да съобщи на Агенцията своята идентичност, данни за контакт и веществото(ата), което(които) употребява, само когато по същество възнамерява да употребява за определени цели регистрирано вещество, което вече не попада в обхвата на регистрацията или чиято употреба доставчикът не препоръчва[36]. Ето защо, както шведското правителство и Комисията правилно посочват, регистърът на ЕС не предоставя систематична информация на националните органи за това къде в Европейския съюз дадено регистрирано вещество се употребява от потребители надолу по веригата и в какви количества. За разлика от това, потребител надолу по веригата, който внася поне 100 kg от даден химичен продукт в Швеция годишно, е длъжен да го нотифицира в Инспектората по химичните вещества.

44. Специфичните цели на шведския регистър на стоките също обясняват защо двата регистъра имат различен обхват по отношение на категориите химични продукти, подлежащи на регистрация, и наличната за всеки продукт информация. Така изискването за нотификация и регистрация съгласно Кодекса за околната среда се прилага за производители и вносители на химични продукти в Швеция, ако те произвеждат или внасят поне 100 kg химичен продукт годишно. За разлика от това, регистрацията в регистъра на ЕС се отнася само за производители или вносители на вещество в самостоятелен вид или в една или повече смес(и) в количества от 1 тон или повече на година[37]. Освен това разглежданото в главното производство национално изискване за нотификация и регистрация обхваща всички химични продукти, като по този начин се включват *сместе* на химични вещества, макар само *веществата* да са предмет на

34 — Вж. точка 35 по-горе.

35 — С изключение на случаите, когато потребителят надолу по веригата е и производител на изделия, в които дадено вещество присъства и подлежи на регистрация по член 7 от Регламента REACH.

36 — Член 37, параграф 4 във връзка с член 38 от Регламента REACH.

37 — Член 6, параграф 1 от Регламента REACH. Аналогично, вносител или производител на изделия трябва да подаде регистрация в Агенцията за всяко вещество, съдържащо се в тези изделия, само ако по-специално веществото присъства в тези изделия в количества общо над 1 тон за производител или вносител на година (член 7, параграф 1).

регистрация по Регламента REACH (дори когато се съдържат в смес или изделие)[38]. Нещо повече, някои категории информация, която се изисква съгласно Наредбата на Инспектората по химичните вещества, се отнасят изключително или основно до смеси[39] или (по-общо) излизат извън рамките на изискваната съгласно Регламента REACH информация[40].

45. Според мен нито текстът, нито целите на Регламента REACH дават основание да се счита, че не се допуска държава членка да изисква от производители и вносители на химични продукти да предоставят на национален орган информация като съдържащата се в шведския регистър на стоките, за да преследва цели като посочените в точка 40 по-горе. Следователно съображение 44 от Регламента REACH, което гласи, че „всички регистрации следва да бъдат представени на Агенцията“, се прилага единствено в рамките на обхвата на постигнатата от Регламента REACH хармонизация.

46. Струва ми се, че регистър на химичните продукти като разглеждания в главното производство може, обратното, да спомогне, за да се постигне целта на Регламента REACH за гарантиране на високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, наред със свободното движение на вещества на вътрешния пазар.

47. Първо, както финландското, норвежкото и шведското правителство, а също и Комисията, изтъкват по същество, регистър на химичните продукти като разглеждания в главното производство може да улесни компетентните национални органи при проверката им дали икономическите оператори изпълняват задълженията си съгласно Регламента REACH. Той може да се използва например за проверка дали производител или вносител на вещество в самостоятелен вид или в смес, или производител или вносител на изделия, в които дадено вещество присъства, е достигнал количествения праг, в резултат на който възниква задължение за регистрация по член 6 или 7 от Регламента REACH. Той може да е полезен и за да се провери дали потребител надолу по веригата използва вещество, което подлежи на разрешаване, в съответствие с условията на разрешение, издадено на доставчик нагоре по веригата[41]. По този начин регистър на химичните продукти като разглеждания в главното производство може да съставлява част от системата за официален контрол, която дадена държава членка създава в съответствие с член 125 от Регламента REACH, и в крайна сметка да подпомага тази държава членка в изпълнение на задълженията ѝ за докладване по членове 117 и 127.

48. Второ, такъв регистър може да служи като основа на дадена държава членка да предлага изменения на списъците с вещества, подлежащи на разрешаване или ограничение/ограничения съгласно Регламента REACH.

49. Широкият обхват на шведския регистър на стоките предоставя на компетентните органи по-голяма свобода да извършват проверки на производството или употребата на химични продукти в Швеция над определени количества и в рамките на стопанска дейност. Това се дължи по-специално на обстоятелството, че разглежданото изискване за нотификация и регистрация обхваща производството или вноса на *смеси* на химични вещества, както и самите химични вещества, и се прилага за лице, което произвежда или внася поне 100 kg химичен продукт годишно (една десета от прага по членове 6 и 7 от Регламента REACH). От такива проверки може да стане ясно например в какви случаи компетентните органи считат, че е налице неприемлив риск за здравето на човека или околната среда, произтичащ от производството, употребата или пускането на пазара на вещество, който изисква предприемане

38 — В съдебното заседание шведското правителство потвърждава, че приблизително 90 % от всички регистрации в шведския регистър на стоките се отнасят до смеси на химични вещества.

39 — Например тиретата на член 4 от Правилника на Инспектората по химичните вещества, които се отнасят до бои, лакове и продукти за пребоядисване на автомобили, и консерванти, съдържащи се в продукти.

40 — Например тиретата на член 4 от Правилника на Инспектората по химичните вещества, отнасящи се до функцията на продукта или продуктите, които се използват като изходни за производство.

41 — Член 56, параграф 2 от Регламента REACH.

на мерки на равнище на Общността[42]. В такъв случай Швеция може да предложи или да се добави ново ограничение, или да се измени съществуващо ограничение в списъка в приложение XVII, като подаде до Агенцията досие в съответствие с член 69, параграф 4 от Регламента REACH и приложение XV към него[43]. В действителност това е пример за централната роля, която законодателят на Съюза е отредил на държавите членки, не само да прилагат Регламента REACH поотделно, но и да обменят информация чрез Агенцията (по-специално чрез Комитета на държавите членки, създаден по член 76, параграф 1, буква д) от Регламента REACH), за да преценят съществуващите правила и да предложат по-нататъшна хармонизация, когато е необходимо[44].

50. С оглед на изложеното стигам до извода, че член 128 от Регламента REACH не е пречка държава членка да приеме разпоредби като разглежданите в главното производство разпоредби на Кодекса за околната среда, Наредбата и Правилника на Инспектората по химичните вещества, изискващи лице, което в рамките на стопанска дейност внася на нейната територия определено количество химични продукти годишно, да нотифицира този внос на публичен орган с оглед на регистрацията в регистър на химичните продукти с цел защита на околната среда и здравето на човека.

Допускат ли членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС изисквания за нотификация и регистрация като разглежданите в главното производство (втори преюдициален въпрос)?

51. Тъй като разглежданите в главното производство национални разпоредби не попадат в обхвата на постигнатата от Регламента REACH хармонизация, е необходимо да се разгледа вторият преюдициален въпрос относно свободното движение на стоки[45]. Изискването за нотификация и регистрация, определено в член 14, параграф 12 от Кодекса за околната среда и въведено в Наредбата и Правилника на Инспектората по химичните вещества, представлява ли мярка с равностоен на количествено ограничение върху вноса ефект по смисъла на член 34 ДФЕС, доколкото се прилага за химични продукти с произход от други държави членки? Ако е така, обосновано ли е това от целта за защита на околната среда и здравето на човека?

52. Всяка мярка, приета от държава членка, която може пряко или непряко, действително или потенциално да препятства търговията в рамките на Съюза, трябва да се счита за мярка с равностоен на количествени ограничения ефект по смисъла на член 34 ДФЕС[46]. По-специално формалностите, свързани с вноса, могат да са пречка за търговията в рамките на вътрешния пазар и да възпрепятстват достъпа до пазара на стоки, които са законно произведени и се търгуват в други държави членки[47].

42 — Член 68, параграф 1 от Регламента REACH.

43 — Това досие следва да включва идентичността на веществото и предложеното ограничение или ограничения, обобщена обосновка, информация за опасността и риска, информация за алтернативните вещества и техники, информация защо се изисква действие в рамките на Общността и информация за социално-икономическото въздействие на предложеното ограничение.

44 — Вж. по-специално съображения 20, 21, 103, 105 и 119.

45 — Вж. по аналогия например решения ATRAL (C-14/02, EU:C:2003:265, т. 49 и 61 и цитираната съдебна практика) и Radlberger Getränkegesellschaft и S. Spitz (C-309/02, EU:C:2004:799, т. 56 и 57).

46 — Известната „формула Dassonville“ (решение Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, т. 5). Вж. като неотдавнашен пример решение Capoda Import-Export (C-354/14, EU:C:2015:658, т. 39 и цитираната съдебна практика).

47 — Вж. по-специално решение Ahokainen и Leppik (C-434/04, EU:C:2006:609, т. 21 и цитираната съдебна практика).

53. Макар разглежданото в главното производство изискване за нотификация и регистрация да не е предварително условие за пускането на химичен продукт на шведския пазар [48], задължителният му характер и подробната информация, която регистрантът трябва да подаде в Инспектората по химичните вещества, и налагането на санкции при неизпълнение могат да имат ограничителни последици върху свободното движение на внесените в Швеция от други държави членки химични продукти [49].

54. Шведското правителство поддържа, че подобно ограничение е обосновано с оглед на целта, преследвана от разглежданите в главното производство национални разпоредби, за защита на околната среда и здравето на човека [50].

55. Съгласно член 36 ДФЕС разпоредбата на член 34 ДФЕС не е пречка за налагането на забрани или ограничения върху вноса, които се основават по-специално на съображенията за закрила на здравето и живота на хората и са пропорционални на тези цели. Освен това съгласно установената съдебна практика някои „задължителни изисквания“, като например опазването на околната среда, могат да обосноват национални мерки, които могат да препятстват търговията в рамките на вътрешния пазар и които не попадат в изключението по член 36 ДФЕС, при условие че тези мерки се прилагат без разлика към местни стоки и към стоки с произход от други държави членки [51] и са пропорционални на визираната цел [52]. Това означава, че националните мерки трябва да са в състояние да гарантират осъществяването на преследваната цел и да не надхвърлят необходимото за нейното постигане [53].

56. В настоящия случай разглежданото национално изискване цели, наред с останалото, опазване на околната среда и се прилага както за вноса, така и за производството на химични продукти. Следователно не е налице дискриминация между местни и внесени стоки.

57. Тъй като опазването на околната среда, от една страна, и закрилата на живота и здравето, от друга страна, са тясно свързани цели, те трябва да бъдат разгледани заедно [54].

58. Що се отнася до първата част от проверката за пропорционалност, шведският регистър на стоките очевидно е в състояние да гарантира осъществяването на повечето от посочените в точка 40 по-горе цели. Първо, регистърът предоставя полезна информация на компетентните органи, за да определят къде да извършват проверки въз основа на оценка на риска. Поради това той може да улесни наблюдението на производството и употребата на химични продукти в рамките на стопанска дейност в Швеция. Това наблюдение гарантира също така, че икономическите оператори действат в съответствие със задълженията си по Регламента REACH [55]. Освен това въз основа на съдържащата се в шведския регистър на стоките база данни се изготвят статистики за употребата и продажбата на химикали и се анализират тенденциите — например относно категориите и количествата на използваните от шведската промишленост опасни вещества, или дела на подобни продукти, внесени в Швеция, в сравнение с тези, които са произведени там. Накрая, безспорно е, че шведският регистър на стоките (а несъмнено и възможният благодарение на него анализ на статистиките и тенденциите) може да предостави полезна информация на компетентните национални органи при изготвяне на политиките в областта на околната среда.

48 — Точка 39 по-горе.

49 — Вж. по аналогия решение Kieffer и Thill (C-114/96, EU:C:1997:316, т. 28).

50 — Вж. точка 34 по-горе.

51 — Вж. например решение Aragonesa de Publicidad Exterior и Publivia, C-1/90 и C-176/90, EU:C:1991:327, т.13).

52 — Вж. например решения Комисия/Дания (302/86, EU:C:1988:421, т. 9 и 12), Комисия/Австрия (C-320/03, EU:C:2005:684, т. 70) и Mickelsson и Roos (C-142/05, EU:C:2009:336, т. 32).

53 — Вж. по-специално решение ATRAL (C-14/02, EU:C:2003:265, т. 64 и цитираната съдебна практика).

54 — Вж. по аналогия решение Mickelsson и Roos (C-142/05, EU:C:2009:336, т. 33).

55 — Вж. точка 47 по-горе.

59. В същото време не съм убедена, че шведският регистър на стоките е подходящ инструмент, за да се осигури бърза и адекватна реакция при произшествия като интоксикация или пожар в инсталации, където се съхраняват или преработват химични продукти. По-голямата част от информацията относно химичните продукти не трябва да се съобщава на Инспектората по химичните вещества веднага след вноса. Необходимо е само тази информация да бъде подадена до 28 февруари на календарната година, която следва възникването на задължението за нотифициране. Следователно напълно е възможно компетентните шведски органи да *не* разполагат с необходимата информация, за да реагират адекватно на авария, която включва химични продукти. Възможно е информацията (съвсем законно) все още да не е била нотифицирана [56].

60. По отношение на втората част от проверката за пропорционалност, според мен разглежданото в главното производство изискване за нотификация и регистрация не надхвърля необходимото за постигането на определените в точка 58 по-горе цели.

61. Първо, изглежда, че последиците от това изискване върху търговията в рамките на вътрешния пазар са ограничени [57]. То не е пречка химични продукти с произход от други държави членки да бъдат пуснати на шведския пазар [58].

62. Второ, споделям становището на датското и шведското правителство, че единствено предлаганият от шведския регистър на стоките общ преглед на химичните продукти в Швеция е в състояние да изпълнява различните функции, описани в точка 40 по-горе (в определените в точка 58 граници) и по този начин да се постигне нивото на защита на околната среда и живота и здравето на човека, което Швеция се стреми да гарантира. Съставеният в съответствие с Регламента REACH регистър на ЕС не предоставя такъв общ преглед [59].

Заключение

63. С оглед на всички гореизложени съображения предлагам на Съда да се произнесе в отговор на отправените от Högsta domstolen (Швеция) преюдициални въпроси, както следва:

„Нито член 128 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), нито член 34 ДФЕС или 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че са пречка държава членка да приеме разпоредби като тези, съдържащи се в разглежданото по главното производство национално законодателство, изискващи лице, което в рамките на стопанска дейност внася на нейната територия определено количество химични продукти годишно, да нотифицира този внос на публичен орган с оглед на регистрация в регистър на химичните продукти с цел защита на околната среда и здравето на човека“.

56 — Разбира се, компетентните органи може да са получили съответната информация на друго основание. В съдебното заседание шведското правителство изяснява, че отделно национално или местно законодателство може да урежда например превоза на опасни вещества. Съответната информация може да е налична и в резултат на изискването за уведомяване, предвидено в член 6 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества (ОВ L 10, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8) („Директива „Seveso II“). Тази разпоредба е заменена, считано от 1 юни 2015 г., с член 7 от Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО (ОВ L 197, стр. 1) („Директива „Seveso III“).

57 — Отново подчертавам, че изложените тук съображения се отнасят до самото задължение за нотифициране, а не до каквито и да било такси, които Швеция очевидно начислява върху вноса на химични продукти на своя територия.

58 — Вж. точка 39 по-горе.

59 — Вж. точки 42 и 43 по-горе.